

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

نعمت الله مختارزاده
شهر اسن - المان
۲۳ اپریل ۲۰۰۴

به پاسِ قدردانی از همدردی و سرودهٔ جنابِ محترم الحاج استاد
محمد نسیم اسیر بنام (اظهارِ همدردی) این سبزی برگِ ناچیز
خدمت‌شان تقدیم است، امید به زیورِ پسندِ خاطرِ آن بزرگوار
قرار گیرد.
با عرضِ حرمت و احترام

اظهارِ سپاس

دستِ تقدیر ، تیغ‌کین دارد
هر کمینه به ما کمین دارد
بسکه سوزید ، هست و بود مرا
آشنا ، هدیه آن و این دارد
ریشه و برگ و بار و ساقه بُرید
آن کسی ، نسبتِ قرین دارد
قامتم را خماند، (مرگِ) پدر
کی برادر ستم ، چنین دارد
تیغی گر سر برید ، باکی نیست
وا ز ابریشمی که چین دارد
من به قربانِ دشمنِ دانا
تیغِ او زخمِ نازنین دارد
خویش و قوم و برادرِ نادان
هر یکی مارِ آستین دارد

گهی با نیش و گاهی با دندان
گَز و مَز ها و آفرین دارد
دستِ هر ناکسی که بگرفتم
کس شد و شخصیت ، نوین دارد
شدی پاداشِ ما ، دَو و دُشنام
خامه ام ناله و حنین دارد
چشم پوشیدم از جفا و ستم
آشنا جورِ واپسین دارد
نمک و مرچ تند ، هر لحظه
روی زخمِ دلم ، عجین دارد
عاقبت راهِ خود عوض کردم
باز هم ، طعنِ آتشین دارد
بعد ازین ، گوشِ خود نمایم کر
قلم ، پاسُخِ متین دارد
دست و دل را بُریدم از اشرار
زانکه هریک ، دلِ چخین دارد
تا شدم یار و همدمِ ابرار
حرفِ شان ، شیر و انگبین دارد
هر یک از دوستانِ فرهنگی
مرهمی ، بر دلِ غمین دارد
مهربان چون پدر ، به فرزندان
آسمان و ، هم از زمین دارد
گاه و بیگاه و هم صباح و مساء
از یسار و هم از یمین دارد
یکی زان جمله ، آن (خدای غزل)
چون پدر مهرِ راستین دارد
نامِ والای شان جنابِ (اسیر)
(یا) و (میم) بعدِ (نون) و (سین) دارد
با مسماست ، اسمِ حضرتِ شان
مژده از جنتِ برین دارد
همچو لعلِ مُذاب ، بی غل و غش

سُفته هایش ، دُرِّ ثمین دارد
سخنانش ، ملیح و بانمکست
گفت و گو نغز و شکرین دارد
لحنِ او تازه میکند دل و جان
نغمه چون بلبل بهین دارد
مهرش از بس فتاده در دل من
آرزوی درش ، جبین دارد
خاطرِ دوستان ، ز خُلقِ خوشش
باغِ دل موجِ یاسمین دارد
میبرد دل ز کف ، به استادی
دامی از زلفِ ، عنبرین دارد
نرخِ قند و عسل رود بالا
گر تبسم به لب ، مکین دارد
خانهٔ دل شود خراب و تُراب
زان نگاهی ، که اولین دارد
مرغِ دل شد (اسیر) دیدارش
دل و جان نزد او رهین دارد
« نعمت » از تشنگانِ چشمهٔ حُب
آبِ حیوان اگر معین دارد